

בולעטין # 43 - ניסן תשכ"ו לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

רבינו בחיי על דברים פרק לב פסוק לט

(לט) ראו עתה כי אני אני - מלת אני מורה על נמצא כמו אתה, וכן מלת הוא מורה על נמצא ג"כ, כלומר הוא קיים לעולם, והנה שניהם שמות, כלשון (סוכה פרק ד) אני והו הושיעה נא, וכבר בארתי לך בסדר ויהי בשלח (שמות טו) בפסוק זה אלי ואנוהו כי פעולת השמות האלה לאהבה ולקבץ פזורים, ורצה משה לחתום השירה הזו בהבטחת הגאולה העתידה בקבוץ פזורי ישראל ועל כן יאמר ראו עתה כי אני אני הוא, כלומר אני השם היודע בקבוץ הפזורים, ואחר כך אמר אני אמית ואחיה רמז לתחיית המתים הסמוך לגאולה, ואחר אמר חי אנכי לעולם לרמוז אל העוה"ב שלאחר התחיה, שהרי בני התחיה יחיו לעוה"ב ולא ימותו, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה מתים שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיות שוב אינן חוזרין לעפרן, אלא יהיו נעתקים מן העוה"ב של תחיה אל העוה"ב בגוף ובנפש, ועל העוה"ב של אחר התחיה אומרים רבותינו זכרונם לברכה תמיד מזומן הוא לחיי העוה"ב, והוא רב טוב הצפון, תכלית השכר והעונג לבית ישראל, ועליו אמר הנביא עליו השלום (ישעיה סד) עין לא ראתה אלהים זולתך, ואמר כן לרוב העלמתו, ומזה נכתב לעלם חסר וא"ו בפסוק (שמות ג) זה שמי לעלם, שדרשו בו רבותינו זכרונם לברכה לעלם כתיב. ולפי שעד כאן דברי משה שמתוכח עם ישראל ומודיעם העתידות בא הכתוב עתה לדבר בלשון הקדוש ברוך הוא ולבשר אותם בעצמו בהבטחת הגאולה בקבוץ פזורי ישראל, ובענין תחיית המתים ובעולם הבא, ואז ירנינו אותן האומות:

וכפר אדמתו עמו - כלומר שתהיה הארץ מטוהרת מחללי האויבים, ולשון וכפר כמו וטהר, וכן כתיב (יחזקאל מג) וחטאת אותו וכפרתהו, וכתיב ביחזקאל (שם לט) וטהרו הארץ, ואמר זה על ישראל שהם יטהרו את הארץ בסוף המלחמות. ואמר ואין אלהים עמדי, כלומר אני אחד ואין אחר עמי, ואמר זה כנגד מה שאמרו האויבים יקומו ויעזרוכם, בלשון רבים, ולכך הוצרך לומר כי הוא יתברך אחד ואין אחר עמו. וממה שאמר אני אמית ואחיה אני הוא שהמתי את ישראל ואני אחיה אותם, מכאן דרשו רבותינו זכרונם לברכה ענין תחיית המתים, וכן אמרו מה מחיצה ורפואה באחד אף מיתה ותחיה באחד, והוא כענין שכתוב (שמואל א ב) ה' ממית ומחיה מוריד שאול ויעל. והכונה לרבותינו זכרונם לברכה שאמרו מה מחיצה ורפואה באחד לפי שלא אמר הכתוב אמחץ ואני ארפא שהיה במשמע אמחץ לראובן וארפא לשמעון ומתוך ששנה ואמר מחצתי ירצה לומר אותו בעצמו שאמית אני אחייהו:

ודע כי רבים יתמהו וישאלו למה לא נזכר ענין תחיית המתים בתורה בפירוש כיון שהוא עקר גדול ופנה גדולה בתורה, וכמה פרשיות התורה יאריך בהן הכתוב ויכפול אותן ואין בהן צורך כל כך, ואם כן למה יקצר הכתוב בענין הזה וימסור עקר גדול לרמז מועט, ותשובת הדבר הוא הענין שכתבתי לך פעמים כי דרך התורה לקצר בענינים הנעלמים, וכל מה שהוא נעלם יותר יקצר בו הכתוב יותר ואין הדבור בו אלא ברמז ובקצרה, כי כן תמצא במעשה בראשית שקצר בענין האור הראשון והאריך ביום שלישי בבריאת האילנות והצמחים, וכן תמצא בדוד עליו השלום שאחז הדרך הזה ודבר מן האור בקצרה, הוא שאמר (תהלים קד) עוטה אור כשלמה. וקצר גם כן במים העליונים והאריך במים התחתונים, קצר במים העליונים, הוא שאמר (שם) המקרה במים עליונים, כי עליותיו שהם העולמות שברא קרה אותן בתוך המים, והאריך במים התחתונים, הוא שאמר (שם) תהום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים מן גערתך ינוסו וגו' יעלו הרים וגו' גבול שמת בל יעבורו וגו' המשלח מעינים בנחלים וגו'. זאת ועוד אחרת, שכל היעודים שבתורה הנאמרים על ידי משה אינן אלא יעודים גופניים שאפשר לבני אדם להעיד עליהם בזמן קרוב כדי לקבוע בלב אמתת נבואתו של משה ומתוך היעודים ההם הגופניים יתאמתו אצלם העינים השכליים הנעלמים ולכך קצר בהם מתוך העלמתן, זה טעם העלמת ענין תחיית המתים. גם ענין העוה"ב שלא נזכר בתורה בפירוש גם כן מתוך העלמתו, כי התורה נתנה להמון, ודעת ההמון לא יכילו העינים השכליים, וכן תמסור התורה אותם אל רמז קטן ודק, יעברו ההמון עליו והיחיד המשכיל יתעורר אליו. ואם תשכיל במלת סתר"ה רא"ו עת"ה כ"י, תמצא בו השם המיוחד רשום למפרע, ובא לרמז על מדת הדין המתוחה על האומות בזמן הגאולה, והוא שהזכיר מיד ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי, ואמר אשכיר חצי מדם וחרבי וגו':

ותמצא בתורה מבראשית עד לעיני כל ישראל שמונה עשר שמות בין בסדר בראשי תיבות ובסופן בין למפרע בראשי תיבות ובסופן. ומפני שזה הוא אחרון לכלן ראיתי לסדר כלן בכאן ולהעיר אותך עליהם, כי השמונה הם כסדר ארבעה בראשי תיבות וארבעה בסופי תיבות, ואלו הן (בראשית ב) יום הששי ויכלו השמים, (שם לח) יהודה הוציאה ותשרף היא, (שמות ד) ידבר הוא וגם הנה (דברים יא) ידו החזקה וזרועו הנטויה, (בראשית יט)

את פני ידוד וישלחנו ידוד, (שמות ג) לי מה שמו מה (דברים כד) נקי יהיה לביתו שנה, (שם ל) מי יעלה לנו השמימה. והעשרה הם למפרע, ובכל מקום שנזכר השם המיוחד למפרע הוא מדת הדין, ואלו הן (בראשית יא) הארץ ומשם הפיצם ידוד, כי נמתחה עליהם מדת הדין לפי שחטאו בקצוץ נטיעות, וכן (שם מד) המה וחמוריהם הם יצאו, כי נמתחה עליהם בחטא המכירה, וכן (שמות ד) העם והיה הוא יהיה, כי נמתחה על משה על הסרוב, וכן כתיב (שם) ויחר אף ה' במשה, וכן (שם) ארצה וישליכהו ארצה ויהי, כי אות המטה שנהפך לנחש היה בהפוך אותיות השם הגדול, וכן (שם טז) ידוד ונחנו מה כי, כי נמתחה כנגדם על שאלת הבשר, וכן התחיל הכתוב במדת הדין (שם) ובקר וראיתם את כבוד ה', וכן (שם כו) האחד ולירכתי המשכן ימה, כי השכינה שהיא מדת הדין היה במערב, וכן (במדבר א) הלויים ובחנות המשכן יקימו, (שם) הלויים והזר הקרב יומת, **נמתחה כנגדם שהיה הארון מכלה בהם, וכן (שם ה) היא וביד הכהן יהיו, נמתחה כנגד הסוטה אם נטמאה, וכן (שם יד) שמה וזרעו יורישנה והעמלקי, נמתחו כנגד ישראל בעון מרגלים והוצרכו לחזור לאחור דרך ים סוף, והוא שאמר (שם) כי על כן שבתם מאחרי ה', וכן בכאן סתרה ראו עתה כי, על שם שעתיד שתמתח מדת הדין כנגד האומות, והוא שהזכיר מיד אשכיר חצי מדם. השמונה שהם כסדר ויש בהם רמז למדת הרחמים והעשר שהם למפרע כלן מורים על מדת הדין, והנה הם בין כולן י"ח, והסימן בהם ח"י ה', וזה מבואר:**

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)